

fald til eksport og kontrol med indlastningen af affald i en havn i oprindelseslandet. Derimod kunne der ikke opnås enighed om 2. del af resultatet fra Nordsøkonferencen, nemlig at de mængder, der afbrændes på Nordsøen, skal være reduceret med mindst 65 pct. inden den 1. januar 1991. Kun Nordsølandene kunne tilslutte sig dette og påtog sig derfor en ensidig forpligtelse til at foretage en sådan reduktion.

Punkt 8 – Fjernelse af platforme

Kommissionen har siden 1985 årligt drøftet problemerne med udtjente platforme, der efterlades på havet. Til dette møde forelå der et udkast, som var godkendt af IMO's Maritime Safety Committee (MSC), vedrørende retningslinier og standarder (Guidelines and Standards) for fjernelse af platforme og konstruktioner på kontinentalsoklen og i de nationale økonomiske zoner (EEZ). Udkastet til retningslinier og standarder er for tiden i høring i UNEP, FAO og Londonkonventionen (LDC), og kommentarerne herfra vil blive behandlet af MSC på dets møde i april 1989.

Fra dansk side tilkendegav man, at man ville afvente behandlingen i LDC, før man kommenterede udkastet til retningslinier og standarder.

På forespørgsel fra Forbundsrepublikken Tyskland oplyste Danmark og Norge, at man endnu ikke har færdiggjort sine nationale overvejelser vedrørende bortskaffelse af platforme, men at man, når der foreligger en afklaring, vil informere kommissionen herom.

Kilde: Miljø- og Planlægningsudvalget alm. del I-bilag 6, folketingsåret 1988-89.

Londonkonventionens 11. møde, 1988

»Det danske forslag om globalt stop for havafbrænding fik ubetinget støtte fra de nordiske lande, en række udviklingslande samt Grækenland, Brasilien, New Zealand, mens en række lande fremhævede, at 1994 kunne være en realistisk dato – svarende til den, der var besluttet på den 2. Nordsøkonference og i Oslo-kommissionen. Gennemgående bemærkninger var dog, at der skulle stræbes mod en konsensusløsning, samt at en eventuel udfasning skulle

ske i to trin: en dato, hvor man undersøgte alle aspekter ved havafbrænding nærmere, samt en efterfølgende mældato for endeligt ophør. Endvidere foresloges det at nedsætte en arbejdsgruppe til om muligt at afklare de forskellige holdninger.

Efter denne diskussion gentog den danske delegation sit forslag, men således at datoen for ophør var ændret til 1994 – i et forsøg på at opnå tilstrækkelig støtte. Der skete dog ikke nogen umiddelbar opblødning af »fronterne«, og formanden besluttede at nedsætte en arbejdsgruppe. Gruppen havde deltagelse fra Danmark, Finland, Nauru, Frankrig, USA, Holland, Australien, Spanien, Vesttyskland, Belgien, Mexico, Canada, Argentina, Japan, Irland og United Kingdom.

Efter langvarige forhandlinger i arbejdsgruppen, hvor som ventet UK og Irland – men også Vesttyskland og Holland – viste sig besværlige at bevæge, opnåedes enighed om et resolutionsudkast, som senere blev vedtaget af plenum med få ændringer.

Resolutionen er vedlagt i kopi. Hovedpunkterne i den operative del er følgende:

- 1) Landene forpligter sig til at gøre deres yderste for at minimere eller væsentligt reducere brugen af afbrænding af farligt flydende affald til havs før 1. januar 1991.
- 2) LDC skal tidligst muligt i 1992 reevaluere havafbrænding af farligt flydende affald med henblik på at ophøre med denne praksis pr. 31. december 1994.
- 3) og 4) Desuden forpligter landene sig til ikke at eksportere affald beregnet for havafbrænding samt så vidt muligt at indlaste affaldet i egen havn og under fuld kontrol af vedkommende land.
- 5) Endelig indeholder resolutionen en bestemmelse om at benytte en revideret teknisk vejledning for havafbrænding i interim-perioden.

Endelig opfordres – i præambelen – lande, der ikke tidligere har foretaget havafbrænding, til, i stedet for at påbegynde sådanne operationer, at overveje andre muligheder, især landbaserede